

דף פא.**או"ח סימן שיב סעיף א**

עין משפט ד.

א. המשום כבוד הבריות ^ד התירו לטלטל אבניים לקנה בהם בשבת. **ויליאם אפַיִ' מכרמלית לרשות היחיד** ^ה מותר לטלטלים לצורך זה, דמשום הaga: כבוד הבריות התירו איסור דרבנן.

או"ח סימן שיב סעיף ד

עין משפט ה.

ר לא יטלטל רגב אדמה לקנה בו מפני שאינה ראוייה לקינהה לפי שהיא נפרכת. אסור לקנה בחרס, אפילו בחול, המשום סכנה שלא ינתק שנייה הרכשתה, (פי' המעים התלויים בפי טבעת).

או"ח סימן שיב סעיף ז

עין משפט ו.

ז היה צריך לנקיו ואני יכול לפנות, שרפואתו למשמש בפי הטבעת שימוש שם לצורך והנקב נפתח, לא ימשמש בשבת בדרך שימוש בחול דהינו שאוחז הצור בכל היד, המשום השרת נימין, אלא משתמש כלאחר יד דהינו שיאחז הצור בבי' אכבעותיו, וממשמש.

או"ח סימן שיב סעיף א

עין משפט ז.

עין לעיל דף פא. עין משפט ד

או"ח סימן שיב סעיף ב

עין משפט ח.

ב. אפַיִ' ירד גשמי וטבעו האבניים ורישומן ניכר, מותר ליטלן ואין

ד. שבת פ"א, וכבוד הבריות דוחה לא תעשה בתורה שהוא לא דלא יכול להתעלם, דכתיב והתعلמת מהם ודרכו פעמים שאתה מתעלם כגון בזקן ואני לפי כבודו, וגם כאן איסור טלטול מדרבנן ויש בזה לאו דלא תסור ובמוקם כבוד הבריות נדחה לאו זה, לבוש. וה"ה המיחד ניר חליק לקנה בו מותר, ואם הניר עומד לכתחבה בעין ייחד אותו לעולם, כה"ח אותן י"ד.

ה. ~~ויליאם אפַיִ' וכן עיקר כ"כ הא"ר אות ה'~~ ואפַיִ' יש בזה ב' איסורין דרבנן מוקצת וגם הוצאה מכarmacilitה לדקה"י המשום כבוד הבריות נדחים, מ"מ בר"ה שלנו אסור, כה"ח אותן ט"ז.

בזה לא משומם סותר ולא טוחן, דמשום כבוד הבריות התירו גם
איסור זה דרבנן.

דף פא:

או"ח סימן שיב סעיף א' עין משפט א.
עין לעיל דף פא. עין משפט ד

או"ח סימן שיב סעיף ט עין משפט ב.

ט. ג. אסור להתפנות בשדה שחרשו אותה ועומדת לזרעה משומש חSSH
шибא להשות גומות^ט, ואם היה שדה חבירו אסור גם ביום חול
משום מקלקל לו נירו.

או"ח סימן שיב סעיף ד עין משפט ו.
עין לעיל דף פא. עין משפט ה

ט. שמא יטול צורר מקום גבושים ויזורך אותה למקום גומה וחיבר משומש חורש בשדה,
ובבית חיבר משומם בונה. ובבית לא גוזר משומם מילתא דלא שכיחה, מ"א ס"ק ט'.